

ΕΝ ΝΑΥΠΛΙΩ, ΤΕΤΑΡΤΗ,

ΓΕΝΙΚΗ

ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.



ΕΠΙΣΗΜΑ.

Ἄρ. 1914. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Πρὸς τὸν Κύριον Ἰωνᾶν Κίγκ.

Εὐγνωμονοῦμεν πρὸς τὸν Κύριον Ἀνδερσών διὰ τὴν ὑποίαν, δὶς ὑμᾶς, ἐσχάρτως μᾶς διεύθυνεν ἐπιστολὴν, καὶ τὴν ἔκφρασιν αὐτοῦ τοῦ ἴδιου αἰσθήματος ὁφείλομεν καὶ τῷδε τὴν Ἐταιρείαν, τῆς ὄντοις εἰς αἱ μέλος, καὶ πρὸς τὴν φιλελληνικὴν κατὰ τὸ Νιουγάρκ Ἐπιτροπὴν διὰ τὰ νέα βοηθήματα, τὰ ὄντοια ἔχορήγητεν εἰς τὰ ἐκταίδευτικὰ καταστήματά μας.

Τὸ διπλοῦν τοῦτο χρέος ἐκπληροῦμεν διὰ τῆς ἐγκλείστουν τὴν ὄντοιαν ἀφίνομεν ἀσφράγιστον, ὅπως, ἀνεμορίσῃτε, γνωρίσητε τὰ εἰς αὐτὴν, καὶ τὰ εἰς τὰ ἐπισυναπόμενα ἔγγεια φατεῖνται, προτοῦ τὴν διευθύνητε εἰς τὸν Κύριον Ἀνδερσών.

"Οσον διὰ τὰ ἀββάκια καὶ τὰ πετροκόνδυλα, τὰ ὄντοια εὑρεστήθητε νὰ φυλάξητε πλητιοντας εἰς παρακαταβήκην, ἀπειρους ἡθέλαμεν σᾶς ὁφείλει χάριτας, ἀν διὰ τῆς τεώτης ἀσφαλοῦς εὐκαιρίας τὰ ἵξαστείλητε εἰς τὸν Διοικητὴν Σύρας, ὁ ὄντοιος Νέλει διαταχθῇ νὰ σᾶς δώσῃ ἀπόδειξιν τῆς παραλαβῆς.

Εὐγνωμονοῦμεν καὶ πρὸς ὑμᾶς, Κύριε, διὰ τὰς ἐνθέρμους εὐχὰς, τὰς ὄντοιας κάρμνετε διὰ τὴν εὐδαιμονίαν τῆς Ἑλλάδος, καὶ σᾶς ἀγανέοντες, τὴν διαβεβαίωσιν τῆς ἔξαιρέτου πρὸς ὑμᾶς ὑποληψίας μας.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 8 Φεβρουαρίου 1831.

Ο Κυβερνήτης Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἑκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίου Ἐκπαίδευσεως Γραμματέως τῆς Κυβερνήσεως
Β. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ἄρ. 1915. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Πρὸς τὸν Κύριον Ἀνδερσών.

Τὴν ἐπιστολὴν, τὴν ὅποιαν μᾶς διευθύνατε ἀπὸ Βοστῶνος τὴν 8 Οκτωβρίου τοῦ παρελθόντος ἔτους, ἐλαχαμεν διὰ τῆς φιλελληνικῆς μεσολαβήσεως τοῦ Κυρίου Κίγκ, ὅστις εὐηρεστήθη νὰ μᾶς κοινοποιησῃ, ὅτι ἔχει εἰς τὴν διαθέσιν τῆς Εὐεργενίσεως τὰ διάφορα πράγματα, τὰ δύοις ὄφειλομεν εἰς

ΤΙΜΗ ΤΗΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ.

Ἐποκή	Φοίνικες 36
Ἐξαιρενία	18
Τριμηνία	9
Αἱ συνδρομαὶ γίνονται ἐνταῦθα μὲν ἐν τῷ Γραφεῖῳ τῆς Ἐφημερίδος, εἰς δὲ τὰ λειπά μέση τοῦ Κρήτου, παρὰ τοῖς Επιστάταις τοῦ Ταχυδρομείου.	

II ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1831.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ



τὴν φιλοδωρίαν τῆς φιλελληνικῆς κατὰ τὸ Νιουγάρκ Επιτροπῆς.

Ἀν εὐχρεστηθοῦν οἱ συμπατριῶται σας νὰ χορηγοῦν, ὡς καὶ κατὰ τὸ παρελθόν, γενναῖαν συνδρομὴν εἰς τὰ σχολεῖα μας, τὰ εὐεργετήματα των θέλουν ἀποκατασταθῆ πηγὴ ἀρθρωτέρων καὶ ωφελιμωτέρων ἀποτελεσμάτων, καθ' ὅσον τὰ καταστήματα τῆς Δημοσίου Ἐκπαίδευσεως εἰς τοῦτον τὸν τόπον δυνηθῶσι νὰ λαβούν τὴν ἀναγκαῖαν ἀνάπτυξιν ὑπὲρ τὴν προστασίαν τῆς εὐταξίας καὶ τῆς ἡσυχίας, τῶν ὅποιων ἥδη ἄρχισε νὰ ἀπολαύῃ τοὺς καρπούς, καὶ ὑπὲρ τὴν ἐπίφροιαν τοῦ ζῆλου καὶ τῶν εὔτυχῶν διὰ τὴν μάθησιν διαθέσεων τῆς Ἑλληνικῆς νεολαΐας.

Ιδίοις ὀρθαῖμοῖς ἐπληρωφορήθητε, Κύριε, ὅτε πρὸ δύο μόλις ἑτῶν περιττωτεῖν μέρος τῆς Ἑλλάδος, περὶ τῆς καταστάσεως τῶν σχολείων, τὰ ὅτοικ εἴχαμεν δυνηθῆ νὰ συστήσωμεν ἔως τότε ἐν τῷ μέσῳ τῆς γενικῆς ἐνδείας καὶ τῶν κατοικῶν καὶ τοῦ Ταχείου.

Η κατάστασις αὐτῆς της ἐνδείας εἶναι μακρὰν ἀπὸ τοῦ νὰ ἐπαυσεν ἔκτοτε, μ' ὅλαν τοῦτο ἡ ἀναφορά τοῦ ἐπὶ τῆς Δημοσίου Ἐκπαίδευσεως Γραμματέως, τῆς ὅποιας εὐχαρίστως σᾶς ἐπισυνάπτομεν ἀντιγραφον, θέλει σᾶς πληροφορήσει, ὅποικι εἶναι αἱ πρόσδοι τῶν εἰς τὴν διευθύνσιν του ἐμπιστεύνετων καταστημάτων, τόσονδικ τὸν ἀριθμὸν τῶν μαθητῶν, καθόσον καὶ δικ τὴν αὔξησιν τῶν έσθιηδὸν γενομένων βελτιώσεων.

Ἐλπίζουμεν εὐχαρίστως, ὅτι ἡ σύντομος αὕτη ἔκθεσις θέλει φρνῆ ἀξία τῆς προστοῆς ὑμῶν, καὶ τῆς Ἐταιρείας, ἡτις ἀφιερόνει τόσαν γενναῖαν φροντιδαν διὰ τὴν ἡμίκην ἀναγέννησιν τῆς Ἑλλαδος.

Διερμηνεύσατε, Κύριε, πρὸς αὐτὴν καὶ πρὸς τὴν κατὰ τὸ Νιουγάρκ Ἐπιτροπὴν τὰ αἰσθήματα τῆς εὐγνωμοσύνης μας.

Δὲν προσθέτομεν εἰς τὴν παροῦσαν, εἰμὲν λέξεις τινας, πρὸς ὑμᾶς, διὰ νὰ σᾶς διαβεβαιώσωμεν, πόσην εὐχαρίστησιν θέλει μᾶς προξενήσει ἡ παραλαβὴ τοῦ συγγραμματος, τὸ ὅποιον εὔνοϊκῶς μᾶς ὑπεσχέθητε, καὶ τελειόνομεν μὲ τὴν ἔκφρασιν τῆς ὑπερεκτιρέτου πρὸς ὑμᾶς ὑποληψίας μας.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 8 Φεβρουαρίου 1831.

Ο Κυβερνήτης Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἑκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίου Ἐκπαίδευσεως Γραμματέως τῆς Κυβερνήσεως
Β. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Δρ. 8857.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Η ΕΠΙ ΤΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ ΕΠΙΤΡΟΦΗ

Πρὸς τοὺς κατὰ τὴν Ἐπικράτειαν Εκτάκτους Ἐπιτρόπους,
Διοικητάς, καὶ Τοποτυρητάς.

Ἡ Κυβέρνησις ἐπιθυμοῦσα νὰ εὐχολύνῃ τὰς κοινότητας
καὶ ὅλους τοὺς πολίτας, ὅσοι ἐπιθυμοῦσι νὰ ἔνοικισωσι τὰς
φρετεινὰς προσόδους, διὸ τοῦ ὑπ' ἄρ. 3134 δικτύγματος,
ὑέκρινεν ἡ πληρωμὴ ὅλης τῆς ἀδόσεως νὰ μὴ γίνεται εἰς
επτρητὰ ἀμέσως μετὰ τὴν ἀγροκαταστάσιν τὸ ιδ. ἀριθμὸν τοῦ
ἄρ. 2731 ΚΑ Φηρίσιμας, ἀλλὰ μόνον τὰ ἡμίτητα τῆς
ἀνάτης δόσεως νὰ πληρώνωνται εἰς μετρητα, τὰ δὲ ἀλλα
μίση τὴν ἀ τοῦ Μαΐου.

Εἰδοποιοῦμενοι λοιπὸν περὶ τούτου, προσκαλεῖσθε νὰ τὸ
κοινοποιήσετε εἰς τοὺς κατοίκους τῶν ὑπὸ τὴν διοίκησιν σας
πασχιῶν, ἀλλὰ μὲ ταχύτητα· ἡ τελειωτικὴ δημοπρασία
λει γίνεσθαι ἐνταῦθα κατὰ τὴν ἀπόστασιν ἑκάστης ἐπαρχίας
πὸ τὴν καθέδραν τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 6 Φεβρουαρίου 1831.

Η Ἑπιρροή Γ. ΣΤΑΥΡΟΣ. I. ΚΟΝΓΟΥΜΑΣ. A. ΠΑΠΑΔΟΠΟΛΟΣ.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Ἐκ Πετρουπόλεως, 13 Δεκεμβρίου.

Μαθὼν ὁ Λύτορχάτωρ ἐκ τῶν ἀναφορῶν τοῦ Μεγάλου Δου-
κὸς Κωνσταντίνου ὅτι ὁ Πρίγκιψ Λουδίκκης, Ὅπουργος τῆς
Οἰκονομίας τοῦ τῆς Πολλωνίας, βασιλεὺς, καὶ ὁ Κόμης Ιεσι-
έρσκης, Νούντιος εἰς τὸ συνέδριον τοῦ βασιλείου, ὑπήγαγεν
ἐκ Βαρσοβίας εἰς Πετρούπολιν, διέταξε νὰ μείνωσεν εἰς τὴν
Νάρβαν, καὶ διώρισε τὸν Κόμητα Γρεβέρσκην, Ὅπουργὸν
Εραμπατέκ τοῦ βασιλείου τῆς Πολλωνίας, νὰ γράψῃ πρὸς τὸν
Πρίγκιψ Λουδίκκην:

“ Ὡτὶ ή Α. Μ. δὲν γνωρίζει τὰ αἴτια, ἐξ ὧν κινεῖται εἰς
τὴν ὁδοιπορίαν ταῦτην. Ὡτὶ, εὐτὸν διὰ τὰ κατὰ τὴν Βαστο-
βίαν συμβιβλικότα ὁ Πρίγκιψ Λουδίκκης ἐκινηθεὶς νὰ ἔλθῃ ὡς
ἐπίτροπος ἑξουσιας, ητοι δὲν ἐκπορευεται αἵτι τὴν θέλησιν
τοῦ ἡγεμόνος, δὲν δύναται ἡ Α. Μ. νὰ τὸν δεχθῇ ἐνώπιον τοῦ,
οὔτε νὰ τὸν δώσῃ τὴν ἀδειαν νὰ ἔλθῃ εἰς τὴν βασιλεύουσαν.
Εἰδὲ οἱ σκοποί, διὰ τοὺς ὅποιους ἔρχεται εἰς τὴν Πετρούπο-
λιν, συνδουν μὲ τὰ χρέη τοῦ παρὸ τῆς Α. Μ. ἐμπιστευθέν-
τος εἰς αὐτὸν βαθύμω, θέλει συγκατανεύειν νὰ τὸν δεχθῇ καὶ
νὰ τὸν ἀκούσῃ, ὡς Ὅπουργὸν τῆς Οἰκονομίας τοῦ βασιλείου. »

Διέταξε δὲ ὁ Μ. Λύτορχάτωρ νὰ προστεθῇ καὶ περὶ τοῦ
Κόμητος Ιεσιέρσκη, ὅτι οὔτε αὐτὸς δύναται νὰ λαβῇ τὴν ἀδειαν
νὰ ἔλθῃ εἰς τὴν Πετρούπολιν, εἰμὶ ὡς Νούντιος ἐν τῷ συ-
εδρίῳ τοῦ βασιλείου τῆς Πολλωνίας.

Ο Πρίγκιψ Λουδίκκης ἀπεκρίθη εἰς τὸν Κόμητα Γρεβέρ-
σκην, ἐκ Νάρβας, 11—23 Δεκεμβρίου, οὕτως:

“ Τὴν ὥραν ταύτην λαμβάνω τὸ ἔγγρον, διὸ τοῦ
ὅποιου ἡ ἡμ. Εξ εὐχρετεῖται νὰ μὲ κοινοποιήσῃ τὰς βουλὰς
τῆς Α. Μ. περὶ τοῦ Κόμητος Ιεσιέρσκη καὶ ἐμοῦ, καὶ σπεῦδω
διὰ τοῦτο νὰ τὰς φρεγερώσω, Κύριε Κόμη, τὰ αἴτια, ἐξ ὧν
ἐκινηθεὶς νὰ ἐπιχειρεῖσθω τὸ ταξεδίον τοῦτο.

Διωρισμένος παρὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου νὰ βέλω
εἰς τοὺς πόλεις τοῦ Ήρακλείου τὴν περὶ τῶν ἐν Βαρσοβίᾳ συμβε-
βηκότων ἀναφοράν του, ἔρχομαι, ὡς Ὅπουργὸς τοῦ βασιλέως,
νὰ δώσω εἰς τὴν Α. Μ. τὴν λεπτομέρῃ διήγησιν τῶν ὅσα
εἶδον, καὶ ποτὲ δὲν ἥθελον δεχθῆναι τὴν πρεσβείαν τοῦ νὰ
ἔμφανισθω ἐνώπιον τοῦ ἡγεμόνος μὲ ἄλλην ἐπικλησιν.

Ἐπειδὴ δὲ τὸ ἔγγρον τῆς Υ. Ε. μὲ μηνύει ὅτι, εἰς
τοικύτην περίστασι, καταδέχεται νὰ συγκατανεύῃ ἡ Α. Μ.
εἰς τὸ νὰ μεδεχθῇ καὶ ἀκούσῃ, καὶ νὰ παραδεχθῇ ἐν ταύτῳ
τὸν Κόμητα Ιεσιέρσκην, Νούντιον ἐν τῷ συνεδρίῳ τοῦ βασι-

λείου, σᾶς προσκαλῶ νὰ μεσιτεύσετε διὸνὴ τοῦ ὥμεν τῆς
ὑπερτάχτης ἀδείας τοῦ νὰ ἔλθωσιν εἰς Μετρόπολιν. »

“ Ο Μ. Λύτορχάτωρ εὐδοκήστας διέταξε ἐντεργεῖν γὰρ διῃδῆ
ἡ ἀδειαν εἰς τοὺς δύο εἰρημένους νὰ ἔλθωσιν εἰς Μετρόπολιν.

Προκήρυξες τοῦ Μεγαλειοτάτου Λύτορχάτορος
τῆς 'Ρωσσίας.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Α', ἐλέφ θεοῦ, Αύτοκράτωρ πάσσων τῶν
‘Ρωσσίων, κτλ. κτλ. κτλ.,

Εἰς ἀπαντάς τοὺς πιστοὺς ὑμῶν ὑπηκόους δηλοποιοῦμεν.
Τὸ τῆς Πολλωνίας βασίλειον, δι' ἀκαταλύτων δεσμῶν
ἥνωμένον μὲ τὴν 'Ρωσσίαν, Βαθέως κατεστείσθη ὑπὸ μυταράς
προδοσίας.

“ Η κακοῖσιλία διεστραμμένων τινῶν ἀνθρώπων δὲν ἔδυ-
νήθη νὰ καταδικασθῇ ἀπὸ τὰς ἀγκαθωσιάς τοῦ ἀειμνήστου
Αύτοκράτορος Ἀλεξάνδρου, τοῦ μεγαλοφύχου ἀνορθωτοῦ τῆς
πατρίδος των ὑπὸ τὴν σκέψη τῶν ὄστιών τοὺς ἔδωκε
νόμων, καὶ ἐν μέτρῳ τῆς εὐημερίας τῆς εἰς τὴν πατρικήν
του κηδεμονίαν ὀρειλομένης, ἐμηχανῶντο μυτικῶν τὴν ἀνα-
τριών τῆς ὑπὸ ἐκείνου καταταθείσης τάξεων; τῶν πραγ-
μάτων. Καὶ τὴν 17 τοῦ παρελθόντος Νοεμβρίου διετρά-
πωσαν τὰ πρῶτα τῶν ἐπιχειρήσατα μὲ μιασφόνον ἀποστα-
σιῶν, μὲ τὴν σφργὴν, καὶ μὲ τὴν ἔνοχον ἐπιβούλην τῆς
ζωῆς τοῦ ἀγκαθοῦ ἡμῶν ἀδελφοῦ Καϊταρεβίτης καὶ Μεγά-
λου Δουκὸς Κουνταυτίνου. Ἐν καιρῷ νυκτὸς διενθύναν
κατὰ τοῦ παλατίου τοῦ τὸν διοῖσον εἶχον διεγείρει ἀχαλί-
νωτον ὄχλον, καὶ διαπειρώντες ταῦτοχρόνως εἰς τὰ διάρρηρα
μέση τῆς Βαστοβίας καὶ τὴν παράλιγον φύμην ὅπιτα 'Ρωσσικὰ
στρατεύματα ἔτριψαν τοὺς εἰρηνικοὺς κατοίκους, κατώρθω-
σαν οὐαὶ τῆς ἀπάρτητης ταύτης νὰ παρατύρωσι τὸν λαὸν καὶ
νὰ γυμίωσι τὴν πόλιν ἀστὸν ὅλα τὰ τῆς ἀναρχίας δεῖνά.
Συνωμενέος δὲ ὁ Μ. γχς Δ.ν. Καϊταρεβίτης ἀστὸν τὰ περὶ
αὐτὸν συναθροιστέατα 'Ρωσσικά καὶ Τὰ εἰς τὸ χρέος των ἐμ-
είναντα Πολλωνικὰ στρατεύματα, ἀπεχώρησεν ὁ γχ
ἀπὸ τῆς Βαρσοβίας, καὶ ἀπεφίστησε νὰ μὴ δειξῃ κέλαιον
ἐχθροπαξιῶν, διὰ νὰ ἀφαιρέσῃ πάταν ἀφορμὴν νέας αἰτι-
τοχυσίας. Αποδεικνύντο δὲ σύτῳ τρανώτερον ἔτει τὸ φεῦδος
καὶ τὴν δελιστήγα τῶν διαφημισμένων, ηλατζε νὰ δώῃ εἰς
τὰς πολιτικὰς ἀρχὰς, συνεργείᾳ τῶν ὀργ. φυγαδῶν γωνιῶν
πολιτῶν, τὸν καιρὸν καὶ τοὺς τρόπους τοῦ νὰ νουθετήσωτε
τοὺς πεταλανημένους, καὶ καταδαμάτωσι τοὺς στατιώτας.
Δὲν ἐλεσιουργήθη σὲ ἡ ἐλατ. εὐτη. Τὸ διοικητικὸν
συμβούλιον τοῦ Βασιλείου δὲν ἡδυνήθη νὰ ἀποκατατείη την
εὐταξίαν. Αδιακόσως δὲ ἐκτενεμένον εἰς τὰς ἀ-
πειλὰς τῶν ἀποστατῶν, οἵτινες εἶχον συστήσει πολ-
λὰς παρανόμους, ἐ. αιγίας, μεταλλάσσον τὴν ἴδιαν αὐτοῦ
σύνθεσιν, ποτὲ μὲν ἀποβάλλον τὰ παρὸ ἡμῶν διωρισμένα
μέλη, ποτὲ δὲ παραλαμβάνον ἄλλα, τῶν ὄστιών τὴν ἐκλα-
γὴν ἐσέταιτον εἰς αὐτὸν οἱ τῆς ἀποστατικῆς ἀρχηγέται,
περιωρισθῆνε τὸ νὰ παρακενήσῃ τὸ Μ.γχν Δοῦκα Καϊτα-
ρεβίτης νὰ ἀποτείλῃ εἰς Βαρσοβίαν τὰ παρὸ αὐτῷ εὐρι-
σκόμενα Πολλωνικὰ στρατεύματα, διὰ νὰ προφυλάξσωσι
τὰς ἐν τῇ πόλει δημοσιεύσατες καὶ ιδιωτικὰς κτήσεις ἀπὸ νέας
βίας. Μετ' αὐτὸν δὲ ἔτασε καὶ τοῦ νὰ ὑπάρχῃ τὸ συμ-
βούλιον τοῦτο, καὶ δῆλη ἡ ἔξουσία ἔλειπεν εἰς τὰς χεῖρας
ἐνδε τῶν στρατηγῶν.

“ Εὖ τούτοις δὲ τὸ στατιωτικὸν πανεῦμα διεδίδετο εἰς
όλας τὰς ἐπαρχίας τοῦ Πολλωνικοῦ βασιλείου πανταχοῦ
τὰς αὐτὰ μέστα, τὸ φεῦδος, ἡ ἀπειλὴ καὶ ἡ πλάκη εχογ-
σίμευσαν διὰ νὰ ὑποδουλώσωσι τοὺς εἰρηνικοὺς κατοίκους
εἰς τὸν ζυγὸν μιᾶς φούκτας ἀποστατῶν. Κατὰ τὰς δεῖνὰς

αὶ ἀλγεινὰς ταῦτας περιστάσεις, ἐνδιδω ὁ Μέγχς Δοὺξ
παισαρεῖται εἰς τὴν ἔφεσιν τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου,
ὅπινεν ἀπαραίτητως ἀναγκαῖον νὰ δώσῃ τὴν ἄδειαν εἰς τὰ
ὄχυράθμια μείναντα πιστὰ Πολλωνικὰ στρατεύματα νὰ
ἔπιστρεψωσιν εἰς τὴν Βαρσοβίαν, διὰ νὰ ὑπερασπισθῶσιν
οὓς τὸ δυνατὸν τὴν πρωτωπικὴν ἀτράλειαν καὶ τὰς κτή-
σις, τῷ, ἴδιωτῷ. Συνωδευμένος δὲ ὑπὸ τῶν Ῥωσσικῶν συ-
τζυγάτων, ἀνεχώρητεν ἐκ τῆς χώρας τοῦ Πολλωνικοῦ βα-
σιλείου, καὶ ἥλθε τὴν ἀ Δεκεμβρίου εἰς τὸ χωρίον Βλαδανα
καὶ τὴν ἐπαρχίαν τῆς Βόλου ιαῖ.

Τοιούτο τρίπος ἐξεπληγών τὸ πορὸ πολλοῦ ἵστως μηχανήσειον τοῦτο ἀνοσιούργημα. Ο λαὶς τοῦ Πολλωικοῦ βασιεῖσι, σῆτις, μετὰ τοσαύτας μεταρρίζας, ἀσήλανεν ὑπὸ το κυδεμονικὸν ἥμᾶν σκῆτρον ὅλα τὰ ἀγαθά τῆς εἰρήνης, ἐφέφη πάλιν εἰς ἄδυτον ταρσάχνην καὶ δυστυχῶν· ἀλλὰ δὲ καὶ φείττη ἥδη τὸ μωρὸν κόμμα. Τὸ προσωρινῷ αρχατῆσαν τὴν ἔξουσιαν τοῦ τόπου ἐκείνου, θέλεσσαν τὴν ἐπικυπελλοῦσαν αὐτὸν ταχεῖαν το μωραν, τολμαῖσθαις νὰ ὀνειρεύεται τὸν Θεόν, καὶ νὰ μᾶς προστείνη τυμφωνίας, εἰς ἥματα, τὸν νόμιμόν του ἥγεμονα! 'Ρεσσο! γνωρίζετε μὲ πόσην ἀγανάκτησιν θέλουν ἀπορρόφησην παρ' ἥμῶν αὐταῖς αἱ προτάστεις. 'Η ἐνδέλυχος ὑμῶν εἰς τὸν θρόνον ἀφεσίωσις σᾶ, ἀπεκάλυψεν ἥδη τῆς καρδίας ἥμῶν τὰ διανοήματα. Μίλις ἐμάθειε τὴν ἀποστασίαν, καὶ ἀνενεώτατε τὸν ὄρκον τῆς ἀπαραθίτου πίστεως. 'Απὸ περάτων ἔνες περάτω τοῦ Κράτους ἥμῶν, ἐν καὶ τὸ αὐτὸν κίνημα ἥκουσθη, μία καὶ ἡ αὐτὴ επιθυμία ἐθηλώθη, τοῦ νέῳ ἀριδήτωτι πίντων, νὰ θυτάσται τὴν περιουσίαν καὶ τὴν ζυγην των ὑπέρ τῆς τιμῆς τοῦ ἥγεμόνος των, καὶ τῆς ὁλοσχερείας τῆς αὐτοκρατορίας.

Ἐν κατανύξει δὲ ἐλέπομεν τὸν εὐγενῆ τοῦτον καρδιόκτυ-
πον τῆς προσήμαξης καὶ πρὸς τὴν πατριδὸν τοῦ λαοῦ ἀγά-
πης, καὶ νομῷ οὐρανοῦ ἴ-ον χρόνος μετοῖ νὰ εἰπεῖσθαι μεν εἰς
αὐτὸν λογίους ἐνθαρρητικούς. Δὲν θέλουν χρειασθῆνεαι θυτίαι
καὶ νέες ἀγῶνες. Ἐχομενούς πάντας τὸν Θεόν, τὸν ὑπερο-
στηστήν τοῦ δικαίου καὶ μὲ μιαν μόνην ἀποφασιστικήν
προσθολὴν δύναται νὰ καταδαμάσῃ ἡ δύναμις τῆς Ρω-
σίας τοὺς τολμηταντας νὰ διαταρίξωται τὴν ἡσυχίαν της
αὐθάδεις. Νέαν δοξαν περιθέλημένα γένη τὰ πισταὶ ἡμῶν
στρατεύματα, ἐκ νέων θριάμβων ἀποκτηθεῖσαν, συναθροίζο-
ται εἰς τὰ δυτικὰ τοῦ Κρατικοῦ σύνορα. Ἐγοιμηδὲ νὰ κη-
πήσῃ τοὺς προδότας ἡ χεὶρ ἡμῶν, σγαματᾶ ἀκρημη, διὰ νὰ
μὴ συγχέῃ τὸν ἀθῶν μὲ τὸν ἔνοχον. Θέλουμεν μάλιστα νὰ
συγχωρήσωμεν καὶ ἐκείνους, οἵτινες ἀπὸ αδυνατῶν, τυ-
φλοτητας, ἡ φοβίαν παρεσύρθησαν εἰς τὴν προσῆς τοὺς νόμους
ἀπείσειαν. Οἱ ὑπήκοοι ἡμῶν τοῦ τῆς Πολλωνίας βασιλέων
καὶ οἱ τῆς Βαρσοβίας κάτοικοι δὲν συνεμέθεξαν ὅλοι τῆς
ἀποστασίας καὶ τῶν οἰκτρῶν αὐτῆς παρακολουθημάτων
προλλοὶ μεταξὺ αὐτῶν ἀστέδεξαν διὰ ἐνδέξεων θανάτου ὅτι
ἐγνώριζον τὰ χρέη των ἄλλοι δὲ, καθὼς οὐλέπομεν ἐκ τῶν
ἀναφρούν τοῦ Μεγάλου Διοκτήνος Καιταρεύεταις, ἐπανηλθού-
μενοι λύτρης εἰς τοὺς τοπικούς τοὺς εἰς τὴν ἔξουσίαν τῶν ἀπο-
στατῶν ὑποκειμένους. (Ι) οἱ ἀνθρώποι οὗτοι καὶ εἰς ἀπὸ προσ-
ῳρευὴν ἀπέστησαν καὶ πλάγη παρατυρούσθεντες συνιστῶσαι ἀνα-
τιρρήτως τὸ μεγαλύτερον μέρος τῶν στρατευμάτων καὶ τοῦ
λαοῦ τοῦ βασιλείου τῆς Πολλωνίας. Πρὸς αὐτοὺς ἀπευθύ-
ναμεν, τὴν 5 τοῦ παρόντος μηνος, προκήρυξιν, εἰς τὴν
ὅποιαν, ἐξηγούμενος τὴν κατὰ τῆς προδοσίας δικαιανήμων
ἀγνακτητήν, τοὺς προστάτορες νὰ παύσωσι πάραντα
τῆς ἀκολασίας, καθὼς καὶ τῶν παραόμων καθοπλίσεων,
καὶ τὸ ἀποκαταστήσωσι πανταχοῦ τὴν προστασίαν τῆς ἀποστα-
σίας ὑπάρχουσαν τῶν προγυμάτων τάξιν. Δύνανται ἀκόμη
τὰ εἰλεύσασιν οὕτω τὰς ἀνομίας τῶν συμπατριωτῶν τῶν,

καὶ νῦν ἀπαλλάξωσι τὸ Πολλωνικὸν βασίλειον ἀπὸ τὰ ὄλευθρια παρεπόμενα ἐνόχου τυφλώσεως. Ἐφοῦ τοὺς ἔθειξαν μὲν τὴν μόνην ταύτην ὁδὸν τῆς σωτηρίας, γνωστοπειοῦμεν τὴν προάξιν ταύτην τῆς ἡμετέρας ἐπιεικείας εἰς ὅλους τοὺς πιστοὺς, ἡμῶν ὑπηκόους· Θέλουν δὲ οἶδεν εἰς αὐτὴν ἐν ταύτῳ καὶ τὴν ἀμετάγρεπτον ἡμῶν βουλὴν τοῦ νὰ διατηρήσωμεν ἀταράθατα Γαλιτού θρόνου καὶ Γῆς πατριδος δίκαια, καὶ Γῆν ὅχι ὀλιγώτερον σταθερὴν ἡμῶν ἀποφάσιν Γιοῦ νὰ συγχωρήσωμεν τὰς παροχθρομὰς, διὰ τῆς μετανοίας ἐπανορθωθείσας. Ρωσσοί! ἀκολουθήσατε τὸ παράδειγμα τοῦ ἡγεμόνος σας· δίκαιοσύνην χωρὶς ἐκδίκησιν· σταθερότητα ἀκλόνητου κατὰ τὸν ὄποιον θέλετε ἀναδεχθῆναι ὑπὲρ τῆς τιμῆς καὶ τοῦ συμφέροντος τοῦ κράτους ἀγῶνα, ἀλλὰ χωρὶς μῖσος πρὸς τοὺς πεπλανημένους τῶν ὑπεναντίων τιμωρίαν εἰς Γιοὺς προσδότας μόνους· σέβας καὶ ἀγάπην πρὸς τοὺς ἐμμένοντας εἰς τοὺς ὄρκους των ὑπηκόους ἡμῶν τοῦ Πολλωνικοῦ βασιλείου· πρόθυμον δὲ τέλος πάντων συνδιαλλαγὴν μὲν ὅλους, ὅτοι θέλουν ἐπανέλθηνεις τὸ χρέος των. Θέλετε δίκαιώσει τὰς ἐλατιδας μας, καὶ πάντοτε μέχρι τῆς σήμερον τὰς ἐδίκαιωτατε. Τίποτε ἀλλαγὴν τὴν ἡτοχίαν σας. Σιγηριζήτε τὴν ἐλπίδα σας εἰς τὴν θείαν Πρόνοιαν, ηγείας οὐδέποτε ἔπαχντε τοῦ νὰ ἐπιδαψιλεύῃ εἰς τὴν 'Ρωσσίαν τὰς εὐλογίας της, καὶ ἀναθέσατε ὅλους σας τὸ Ξάρρος εἰς τὸν μονάρχην σας· αὐτὸς γνωρίζει καθ' ὅλην τὴν ἔκγασιν γῆν ἴερότητα τῷ χρεῖν, τὰ ὄποια τὸν διορίζουν νὰ διαφυλάξῃ ἀνέπαχρον τὴν ἀξιοπρέπειαν τοῦ διαδήματός του, τὴν δλοσχέρειαν τοῦ κράτους, καὶ τὴν εὔκλειαν τοῦ 'Ρωσικοῦ ὀρόματος.

Ἐδόγη ἐν Πετρουπόλει τὴν 12 τοῦ Δεκεμβρίου μηνὸς
τοῦ 1830 σωῆσιον ἔτους, καὶ ἔκτου τῆς Βασιλείας ἡμένη.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ.

(Εργα. τῆς Πετρούπολεως.

ΕΓΧΩΡΙΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Ἐκ Ναυπλίου, 19 Πεζορυαρίου.

Τὴν 4 τοῦ ἐνεστῶτος ἀνεγόρησεν εἰς Σίφνον διὸ ὅλιγας
ἡμέρας; ὁ ἐπὶ τῶν Ἑκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίου Ἐκπαι-
δεύσεως Γραμματεὺς Κ. Ν. Χρυσόγελος. Ἐν ἀπουσίᾳ του
ὅς ἐκπληροῖ τα καθήκοντα τοῦ Υπουργείου ἔχεινου ὁ ἐπὶ τῶν
Νησικῶν Γραμματεὺς καὶ προσωρινῶς ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης
Κ. Β. Α. Καποδιστριάς.

— Ήπο τὰ τέλη τοῦ παρελθόντος μηνὸς συνελλάφθη ἐν Κατσκώλφ ὁ δραπετεύσας Γερουσιαστὴς Π. Μαυρομιχάλης, καὶ φερθεὶς ἐνταῦθι εὑρίσκεται ὑπὸ εξέτασιν.

$$\Delta \left(x \alpha G T + x \alpha \right)$$

Αρ. 199. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Ο Ηρόεδρος τοῦ Πρωτοκλήγου Δικαστηρίου Σκοπέλου καὶ λοιπῶν.

‘Ο Κωνσταντίνος Καζιζήσελος Ζηγοράϊς, κάτοικος Καστανδράς, πλοιάρχος τῆς Ἐλληνοεμπορικῆς γολέτης ἡ Δήμητρα, κατηγορήθη ἐνώπιον τοῦ Βῆματος τούτου παρὰ τῷ Κ. Α. Γάτζη καὶ Ιω. Μοσχοβάκη συνιδικτητῶν τῆς αὐτῆς γολέτης διὰ τῆς ὑπὸ 7 Ιουλίου 1830 ἀναφηρᾶς των, ὡς καταχρασθεῖς τὴν ἐμψιστοσύνην καὶ σφετερισθεῖς τὴν ἴδιοκτησίαν αὐτῶν.

Τὸ Δικαστήριον τῶν Βορείων Σποράδων κατ' αἰγητιν ἐγκριθεῖται τοῦ ἔωι τοῦ ἑγκόνιματος τούτου διορισμένος εὐεργαστικοῦ δικαστοῦ Κ.Ζ. Παναγιωτίου Συνδικατοῦ, ἐδώκε πρῶτον ἔνταλμα συλλήψεως κατὰ τοῦ κατηγορούμενου ὑπ' Ἀρ. 175· μη ἐμφανισθέντος δὲ, καὶ διὰ δευτέρου ὑπ' Ἀρ. 148 ἐγετειλατὸ ράντῳ τὴν ἐμφάνισιν ἐν δριστικῇ πρ-

θετμού, καὶ τῆς ὄσοις παρελθούσης ἥδη, καὶ αἰτητινοῖς τοῦ ἔξεταστοῦ, καὶ τρίτην ἐντέλλεται τῷ φυγοδικῷ ἐντὸς εἰκοσι ἡμερῶν, ἀφ' ἣς τὸ παρὸν δημοσιευθῆ διὰ τῆς Ἐφημερίδος, οὐαὶ ἐμφανισθῆ ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου αὐτού προστάτως· καὶ συγχρόνως προσκαλοῦνται ἄπασαι αἱ Ἀρχαὶ τοῦ Καπάτους νὰ προσέχωσιν ἵνα συλλάβωσιν αὐτὸν καὶ πέμψωσι πρὸς τὸ Δικαστήριον τοῦτο· ὅπου ἤθελεν εὑρεθῆ περιουσία τοῦ φυγοδικοῦ, νὰ μεσεγγυᾶται.

Ἄποινοι γράφον τοῦ παρόντος θέλει δημοσιευθῆ διὰ τῆς Ἐφημερίδος, εἰς τὴν τελευταίαν κατοικίαν του θέλει κολληθῆτερον, εἰς τὴν θύραν τῆς ἐνοριακῆς του ἐκκλησίας, καὶ εἰς τὴν θύραν τοῦ Δικαστηρίου.

Χαρακτηριστικὰ τοῦ Κωνσταντίνου Κατσιβέλου: — ἥλικια ὡς 40, ἀνάστημα ὑψηλὸν, ὄφθαλμοι καστανοί, τρίχες μελαναί, μύτη μετρία, στόμα μέτριον.

Ἐν Σκοτέλῳ, τὴν 13 Ιανουαρίου 1831.

Ο πρόεδρος Ν. Φλογάρης.

Ο Γραμματεὺς Γ. Κωνσταντίνος.

Ἄρ. 85.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Γ. καὶ τελευταίον ἔνταλμα.

ΤΟ ΕΚΑΤΟΝΤΑΡΙ ΚΑΙ ΠΥΡΓΟΝ ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ.

Ο Χαραλάμπης Πανούτζαρας Ηυδογείος, Γιαννίκος Γραμματικόπουλος Πατρεὺς, Διονύσιος Γζαγκάρης Δελῆς, καὶ Ἀντώνιος Ξένος Σκαφίας Ζακύνθιοι κατηγορηθέντες παρὰ τῆς Γενικῆς Ἀστυνομίας Ἡλίδος διὰ τῆς ὑπὸ Ἀρ. 1067 ἀναφορᾶς της τῆς 14 Μαΐου τοῦ 1830 ἔτους ἐνώπιον τοῦ παύσαντος Πρωτοκλήτου τῆς Ἡλίδος Δικαστηρίου, ὡς κλέφαντες διὰ νυκτὸς χρήματα καὶ διάφορα ἄλλα πράγματα ἐκ τῶν ἐνταῦθα οἰκιῶν τοῦ Κ. Σπυρίδωνος Ραβτού πούλου Ζακύνθιου καὶ τινῶν περιηγητῶν Γάλλων.

Τὸ Δικαστήριον ἐκεῖνο κατὰ τὸν νόμον διὰ τοῦ ὑπὸ Ἀρ. 466 ἐγγράφου του τῆς 17 τοῦ ἴδιου ἐκείνου μηνὸς διώριτεν ἐπὶ τῆς προκειμένης ἐγκαλέσεως ἐξεραστὴν Δικαστὴν τὸν Συνδικαστὴν Κ. Γεώργιον Πρανίτην.

Τελειωθείσης δὲ τῆς ἔξετάτεως τῶν κατηγορουμένων τούτων παρὰ τοῦ ἔξεταστοῦ δικαστοῦ κατὰ τὴν 22 τοῦ ἴδιου ἐκείνου μηνὸς, ἐκοινοποιήθη πρὸς τὸ Δικαστήριον ἐκεῖνο κατὰ τὴν 24 τοῦ αὐτοῦ παρὰ τῆς ρήθείσης Ἀστυνομίας Ἡλίδος δὲ ἀναφορᾶς τῆς ὑπὸ Ἀρ. 1110, ὅτι εἰ κατηγορούθεντες εὗται κατὰ τὴν ἴδιαν ἐκείνην ἡμέραν τῆς 22 Μαΐου τοῦ 1830 ἔτους περὶ τὴν μίαν ὥραν τῆς νυκτὸς, ὄπλοφροι πληγώταντες καιρίως ἔνα τῶν στρατιωτῶν τῆς φρουρᾶς, ἐδραπέτευσαν τῆς ἐνταῦθα φυλακῆς συνεννοηθέντες μετὰ τοῦ δεσμοφύλακος Γεωργίου Μανούτου Τούρκου, καὶ εἰ αὐτῶν ὁ Χαραλάμπης Πανούτζαρας συλληφθεὶς ὄπλοφρος δευθύνθη διὰ ἀσφάλειαν, κατὰ διαταγὴν τῆς Α. Ε. εἰς τὸ φρούριον Π. Πατρῶν, ἵνα ἐκεῖσε ἀγαμείνῃ τὴν δ.κην του ἀλλ' εὗτος, κατὰ τὴν πρὸς τὸ Δικαστήριον ἐκεῖνο τῆς 29 Αὐγούστου τοῦ 1830 ἔτους ὑπὸ Ἀρ. 895 ἀναφορὰν τοῦ Ἀρχιφρουραρχείου Π. Πατρῶν, ἐδραπέτευσεν ἐκ τοῦ φρουρίου εἰκείνου τὴν εὔκτα τῆς 28—29 τοῦ ἴδιου μηνὸς, συνεκνοθεῖς μετὰ τοῦ παρούσιου Παύλου Ζώνη.

Τὸ Δικαστήριον ἐκεῖνο κατὰ ζήτησιν αἰτιολογημένην τοῦ ἔξεταστοῦ δικαστοῦ τῆς 2 Ιουνίου ὑπὸ Ἀρ. 2 καὶ τῆς 27 Οκτωβρίου τοῦ 1830 ἔτους ὑπὸ Ἀρ. 16 ἐξέδωκε κατὰ τὴν 7 Ιουνίου καὶ 27 Οκτωβρίου τοῦ ἴδιου ἔτους τὰς ὑπὸ Ἀρ. 511 καὶ 714 ἐγκυριάσους πρὸς τοὺς κατὰ τὴν Ἐπικράτειαν Ἐκτάκτους Ἐπιτρόπους καὶ Διοικητὰς περὶ τῆς κατασχέσεως τῶν εἰρημένων φυγοδικῶν.

Κατὰ δὲ τὴν 18 Οκτωβρίου τοῦ 1830 ἔτους ἐξέδωκε

τὸ αὐτὸν καὶ πάλιν κατ' αἰτησιν τῆς ὑπὸ Ἀρ. 11 θοῦ ἔξεταστοῦ δικαστοῦ τῆς 10 Αὐγούστου παρελθόντος τὸ ὑπὸ Ἀρ. 935 Β' ἔνταλμα πρὸς τοὺς εἰρημένους Γιαννίκου Γραμματικόπουλον, Διονύσιον Δελῆν καὶ Αντώνιον Ξένον Σκαφίαν, ὅπως ἐμφανισθῶσιν εἰς τὸ Δικαστήριον ἐκεῖνο ἐντὸς δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τὴν εἰς τὴν διαμονήν των δημοσιεύστιν αὐτοῦ.

Γενομένης δὲ μεταρρυθμίσεως εἰς τὸν Δικαστικὸν κλάδον καὶ ἀναγομένης τῆς ὑποθέσεως ταύτης εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ Δικαστηρίου τούτου, ὁ ἔξεταστης αὐτοῦ Κύριος Γεώργιος Πατσιάδης διὰ ἀναφορᾶς του ὑπὸ Ἀρ. 11 τῆς 23 Δεκεμβρίου τοῦ 1830 ἔτους, ἐξήγησε ἵνα ἐκδοθῆ τὸ κατὰ νόμον Β. ἔνταλμα καὶ κατὰ τοῦ φυγοδικοῦ Χαραλάμπου Πανουτζάρα.

Τὸ Δικαστήριον τοῦτο δυνάμει τοῦ Ἀρθρου 302 τῆς ἐγκληματικῆς διαδικασίας καὶ κατὰ τὴν αἰτησιν του ἔξεδωκε τὸ ὑπὸ Ἀρ. 20 Β ἔνταλμα ἐμφανίσεως διὰ αὐτὸν τὴν 23 Δεκεμβρίου τοῦ 1830 ἔτους.

Αλλ' ἐπειδὴ ὁ εἰρημένος ἔξεταστης τοῦ Δικαστηρίου θούτου διὰ τῆς κατὰ τὴν 22 τρέχοντος ὑπὸ Ἀρ. 22 ἐμφανιθεῖσης ἀναφορᾶς του, ἐκφέτησεν ὅτι παρῆλθεν ἡ ρήτη προθεσμία του νόμου, γητεῖ ἵνα ἐκδοθῇ τὸ Γ καὶ τελευταῖον ἔνταλμα διὰ τοὺς εἰρημένους φυγοδικούς.

Τὸ Δικαστήριον κατὰ συνέπειαν τῆς αἰτησεως ταύτης ἐντέλλεται καὶ αὖθις πρὸς τοὺς εἰρημένους φυγοδικούς Χαραλάμπην Πανουτζάραν, Γιαννίκου Γραμματικόπουλον, Διονύσιον Γζαγκάρην Δελῆν καὶ Αντώνιον Ξένον Σκαφίαν ἵνα ἐμφανισθῶσιν ἐνώπιον του ἐντὸς δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τὴν διὰ τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος δημοσιεύστιν τοῦ τελευταίου τούτου ἔνταλματος.

Μὴ ἐμφανιζομένων δὲ τῶν εἰοημένων ἐπὶ τῆς μητρούσης προθεσμίας, θέλει μεσεγγυηθῆ ὀλητῶν ἡ περιουσία κατὰ τὸ 305 ἀρθρου τῆς ἐγκληματικῆς δ.αδ.κισίας.

"Ολαι αἱ Ἀρχαὶ τοῦ Κράτους ὁρείλουν νὰ συλλάβουν τοὺς φυγοδικούς τούτους, εὰν κατὰ περίστασιν ἤθελον εἰς τὸ τμῆμά των εὑρεθῆ, καὶ ἔκπτωτος γινώσκων ποῦ εὑρίσκεται ὁ φυγοδικος, ὁρείλει νὰ τὸ γνωστοποιήσῃ πρὸς τὴν ἐπιτόπιον Ἀρχήν.

Τὸ παρὸν ἔνταλμα θέλει δημοσιευθῆ διὰ ἀντιγράφων εἰς τὴν θύραν τῆς δ.αμονής των, εἰς τὴν ἐκκλησίαν τῆς ἐνοριας των, εἰς τὴν ἀγοράν, καὶ περὶ πλέον διὰ τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος.

Πρὸς ἀποφυγὴν δὲ πάσης κατὰ συμβεβηκός ἀπάλης σημειώνται καὶ τὰ χαρακτηριστικὰ αὐτῶν.

Χαρακτηριστικὰ ἐνὸς ἔκαστου. Τοῦ Χαραλάμπου Πανουτζάρα πατρὸς Πύργος, ἥλικι αὲτῶν 28, ἀναστηματικός 5 καὶ δακτ. 6, πρόσωπον κατωφερές, ὄφθαλμοι λευκόφωτοι, ὄφρυδια σπαθάτα, κόμη μελανή, στόμα μέτριον, μύτη μετρία, ἐπάγγελμα ἀγωγιάτης, καὶ μεταξὺ τῶν ὄφρυδων εἰς τὴν μύιην ἐν σημεῖον ἐκ πυρίτεδος. Τοῦ Γιαννίκου Γραμματικού πατρὸς Δομοστὸ χωρίου Π. Πατρῶν, ἥλικι αὲτῶν 30, ἀνάστημα ὑψηλὸν, πρόσωπον στρογγύλον, ὄφθαλμοι γαλαιοί, κόμη ξανθή, μύτη μετρία, ἐπάγγελμα αρχές. Τοῦ Διονύσου Δελῆς Ζάκυνθος, ἥλικι αὲτῶν 28, ἀνάστημα κοντὸν, πρόσωπον ὠχρὸν, ὄφρυδαι μελανες, κίμη μελανή, μύτη μετρία, ἐπάγγελμα παπούτζης. Τοῦ Α. Τσινιού Ξένου πατρὸς Ζάκυνθος, ἥλικι αὲτῶν 35, ἀνάστημα ὑψηλὸν, πρόσωπον εὐτραφές καὶ ὠχρὸν, ὄφθαλμοι μέλανες, κίμη μελανή, μύτη χονδρή, ἐπάγγελμα γεωργός. Εν Πύργῳ, ἡ τῆς 24 Ιανουαρίου 1831.

Δ. πρόεδρος Ι. Μ. ΜΑΥΡΟΓΟΡΑΤΟΣ.
Ο Γραμματεὺς Γ. ΜΑΤΖΙΑΔΟΣ.